

Ígéreteink vannak!

Lekció: Róm 4, 1-8.13-25.

Textus: Bír 13, 1-14.21.24.

Kedves Testvérek!

Egyszer egy elég nehéz élethelyzetben imádkoztam több testvérrel. Elég nehezemre esett koncentrálnom az imádságra, Istenre, mert leginkább saját problémám, félelmeim kötöttek le. Gondolataim cikáztak a fejemben, kicsit forgott velem az egész világ. Aztán az egyik testvér, akivel imádkoztunk, azt mondta, hogy imádságban kezdjem el megvallani azokat az ígéreteket, amelyeket Isten tett az életemre nézve- megtérésemtől fogva. Elsőre azt mondtam: hát ez jó, ígéreteim vannak, de ebben a helyzetben, a nehézségben, a bajban nem ígéretekre, hanem konkrét, kézzel fogható segítségre lenne szükségem! Ígéreteim vannak, de hol a segítség?

A bírák korából felolvasott ígerész pontosan egy olyan helyzetbe vezet minket, ahol ez a legégetőbb kérdés: hol a segítség? Izrael bajban van. Külső támadások érik, környező népek törnek be izraeli területekre és veszélyeztetik a nép életét, megmaradását. Egyébként a nép önhibájából került ebbe a helyzetbe, hiszen bár az ígélet földjén él, mégis bálványokhoz fordult az élő Isten helyett. Maga a föld, ahol él; a nép egész léte egy nagy ígélet beteljesülése, mégis, valahogy elfeledkeznek a háláról, az Istennel való szövetségi kapcsolatról, és ennek meg lesz a következménye.

A bírák korában nem volt még olyan erős Izrael, nem volt központi hatalma, királya; a népet a kor karizmatikus, felkent vezetői a bírák irányították. Általában személyükben érkezett a segítség az idegen, elnyomó hatalom ellen való harcra. A most felolvasott Igénk pontosan egy ilyen helyzetbe vezet bennünket: baj van, és jön a segítség! Isten egy új bírát, egy új vezetőt támaszt a nép köréből, aki meg fogja szabadítani a népet az elnyomóktól. Sámson Isten felkent szolgája lesz, akin keresztül nagy csodákat hajthat majd végre az Úr. Isten szabadító ereje mutatkozik meg életén keresztül, ami előképe Jézus Krisztusnak, a nagy szabadítónak, aki a legnagyobb harcot vívta meg értünk az ellenséggel!

Sámson születésének ígérete egyébként nem egyedül álló a Bibliában. Hasonló, mint Izsáké, Sámuelé, Keresztelő Jánosé. Csodás módon a lehető legkilátástalanabb körülmények közé hozza Isten az ígéretet, az örömhírt: a meddő asszony méhét nyitja meg. Sámson édesanyja meddő volt, ami egy olyan megváltoztathatatlan állapotot jelentett abban a korban, amit csak elfogadni lehetett. De Istennek semmi sem lehetetlen, sőt, így mutatja meg még inkább hatalmát, erejét és dicsőségét!

1. *Isten ígéreteinek természete*

Szeretnék beszélni az Ige alapján először is Isten ígéreteinek természetéről. Akik olvassák a Bibliát, gyakran találkozhatnak Isten ígéreteivel, de emberi ígéretekkel is. A bibliaolvasó kalauz szerint olvastuk pár napja Jefte ígéletét, amelyet egy csata előtt tett. A Biblia embere gyakran tett ígéretet Istennek az Ő segítségét, támogatását várva. Ezeket az ígéreteket aztán többnyire betartotta, de előfordult az is, hogy elfelejtkezett az ember az ígéreteiről, amit a bajban tett. Azt gondolom, az emberi természetnek ezt az oldalát mindannyian ismerjük... Világos az is a Szentírásból, hogy nem olyan az Isten, mint az ember; hiszen ha ígér valamit, akkor azt be is teljesíti. Nem tesz könnyelmű ígéreteke, nem csapja be a benne bízókat, hanem megtartja a szavát, mert hűséges. Izrael népének egész léte egy ígélet, ami Isten szövetségi hűségéről szól. Az ígélet természetéhez ugyanakkor hozzátartozik, hogy a meghirdetése és beteljesülése között akár hosszú idő is eltelhet. A másik dolog, ami nehezítheti az ígéretek elfogadását, hogy sokszor nem teljesen világos az ember számára, hogyan is fog az megtörténni. Végül pedig az ígéretek elfogadásához hit kell- el kell hinni, hogy Isten hűséges Úr a világ felett, az életem felett is. Pontosan ezt látjuk a felolvasott Igében is. Isten döntött, hogy megszabadítja a népet, és elküldi az ő követét, angyalát, hogy ezt hírül adja azoknak, akiket felhasználn ebben. Abban a korban, írott Szentírás nem lévén így szólt Isten az emberekhez, közvetlenül jelentette ki magát nekik. Ma is szólhat természetesen akármilyen módon, de megszólít minket a Szentlélek által az Igéből, egymáson keresztül is. A lényeg, hogy Istennek gondja volt- és ma is gondja van arra, hogy az embert elérje ígéreteivel! Az üzenet világosan és félreérthetetlenül jut el a címzettekhez.

B) Megfigyelhetjük eközben azt is, hogy Isten megszólításának lehetnek furcsaságai is. Nem feltétlenül logikus, nem feltétlenül fér az emberi gondolkodás keretei közé. Világos, hogy az ígélet nem függ a körülményektől. A körülmények alapján ugyanis lehetetlen, szinte sértő egy meddő asszonynak azt mondani, hogy gyermeke fog születni. Mennyire lehetetlen és lezárt téma ez egy ilyen család életében, és mégis, Isten őket választotta ki, és a körülményeik, az ellehetetlenült helyzetük ellenére is csodát tesz velük. Mert Istennél nem számítanak a körülmények, ha az Ő munkájáról van szó. És ebben a munkában az az asszony, az a család, aki értéktelennek érezhette magát a meddőség miatt, most csodás helyreállítást tapasztal meg. Isten munkájának

része lesz, és a megalázottságból nagy felemeltetés jön.

C) Kicsit megvizsgálva az angyal kijelentését érdekes az, mennyire részletesen elmondja, mit kell tennie Mánóahnak és a feleségének. Hogyan kell nevelni majd a gyermeket, mi lesz a küldetése, feladata. Különleges, názír életmódot kell majd folytatnia Sámsonnak. A názír Istennek szentelt ember, aki különleges szolgálatra van elhívva. Édesanyjának pedig terhessége alatt ugyanezt az életmódot kell folytatnia jelezve azt, hogy a születendő gyermek Isten názírja, Isten különleges szolgálója lesz. Minden szükséges információt megkapnak tehát, ami csak kell ahhoz, hogy Isten tervének eszközei lehessenek. Lehet, hogy a nagy részét nem értik, de megkapják, és a maga idején majd megértenek mindent. Isten olyan kegyelmes, hogy nem csak az asszony, de Mánóah is megkapja a kijelentést, az ígéretet. Mindkettőjük részesül a kijelentésben, megkapják a szükséges megerősítést, amely által sajátjuk lehet Isten ígérete, mint házaspár, mint család és így fogadhatják majd a gyermek érkezését.

2. Az ígérek beteljesülése (kétségek, kisiklások...)

Az ígérek Isten munkájába vezetnek bennünket. Ebben pedig sokszor nem az emberi törvényszerűségek uralkodnak.

A) Meg kell tanulnunk például várni. Mennyire nehezen megy ez nekünk, embereknek, mikor siettetnénk valaminek a megtörténtét vagy épp a lezárulását...

B) Meg kell tanulnunk lépni és cselekedni is, amikor annak van az ideje. Mikor az ígék valóra válik, mikor történnek a dolgok, nem maradhatunk tétlenek! És a várakozás és cselekvés érzékeny egyensúlyát csak akkor tudjuk megtalálni, ha Istenre figyelünk, nem szűnünk meg imádkozni és előtte állni, kapcsolatban lenni vele.

Szeretnék beszélni arról is, hogy van, amikor Isten megígék valamit, de az nem teljesedik be azon az emberen / azokon az embereken, akiknek megígék. És ez nem Isten gyengeségét vagy megbízhatatlanságát jelenti, hanem egyszerűen a hitlenségről beszél. Az ember hitlensége akadálya lehet az Isten ígéretei beteljesedésének. Isten akkor is természetesen elvégzi a munkáját, és ha ellenállást tapasztal, akkor is elvégzi, amit akar. Jó példa erre, hogy voltak generációk Izraelben, akik elfordultak Istentől, semmibe vették a szövetség ígékét, és valóban, nem volt áldás az életükön, de ettől függetlenül az áldást ment tovább a következő generáció életére. Ki lehet maradni az ígékéből, ha az ember szándékosan, tudatosan ellenáll, lázad. Figyelmeztető jel ez nekünk, hogy vigyázzunk, mert nem lehet játszani az Isten ígéketeivel, kegyelmes felénk fordulásával! Komolyan kell venni, el kell hinni és meg kell ragadni azt!

3. Ígéketeink vannak!

Nagyon fontosnak tartom végül beszélni arról, hogy nekünk magunknak is ígéketeink vannak. Isten az Ő szeretetével közelít felénk itt és most is, először is a legfontosabbal: az üdvösség ígéketeivel! Ő kegyelmes Atya, és ma is szól az evangélium: mindegy, miért vagy, hogyan jöttél ide, milyen szívvel, mindegy, mit tettél, ki vagy: ő megbocsát neked, és befogad Téged! Jézus Krisztus áldozatáért örök életet ad neked, bűnbocsánatot, üdvösséget. Ez is egy ígék, amely hit által ragadható meg! Azt mondja Péter a pünkösdi prédikációja végén, hogy tiétek ez az ígék, és fiaitoké, sőt mindenkié, akit csak elhív magának Istenünk, az Úr! Ez tehát a legfontosabb és legalapvetőbb ígék, mire mindannyiunknak szüksége van ahhoz, hogy el ne vesszünk!

Aztán biztos vagyok abban, hogy vannak és voltak az életedben olyan Igek, amelyeket kaptál, amelyeket megértettél már Istentől, amelyek ígék az életedre nézve (konfirmáció, imádságok, Igeolvasás...). Ne feledd el ezeket, idézd fel...!

A prédikáció elején említett példát szeretném végül folytatni. Az első ellenállás után elkezdtem imádkozni, és szépen sorjában elkezdtem megvallani azokat az ígéketeket, amiket Isten tett az életemre nézve. Hogy velem lesz, hogy szolgálatra hívott, hogy békességet és nem romlást tervez, hogy reményteljes jövőt ad, hogy fiaim az Úr tanítványai lesznek, hogy a megerősít és megtart... Aztán eszembe jutott az az Ige, amellyel a házasságkötésünkönkor áldottak meg minket: „Az Úr vezet majd szüntelen, kopár földön is jól tart téged. Csontjaidat megerősíti, olyan leszel, mint a jól öntözött kert, mint a forrás, amelyből nem fogy ki a víz. Felépítik fiaid az ősi romokat, falakat emelsz a régiek által lerakott alapokra; a rések befalazójának neveznek, aki romokat tesz újra lakhatóvá.” (Ézs 58, 11-12). Ez az Ige már az úknagymamám Bibliájában is be volt karikázva, meg volt jelölve. Pár éve találtuk meg ezt a Bibliát, és megrendítő volt látni, ezt az ígéketeit már ő is kapta és bizonyára elhítte. És Isten generációkon át nem felejtette ígéketeit! Jó megvallani ezeket az ígéketeket. Mert eközben Ő adta a pecsétet, a Lelket, a hitet, hogy Ő hűséges, és megtartja, amit ígék. Mert minden változhat, a hegyek és a halmok megrendülhetnek, de Istenünk ugyanaz marad. A hit megmarad! Ő hűséges marad. Bízunk hát benne. Mert megtartja ígéketeit kegyelmesen!

Ámen